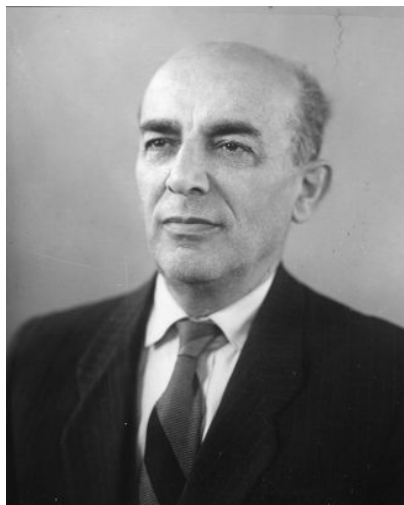

ШНЕЕ Яків Сидорович (02. 12. 1902, Катеринослав, нині Дніпро — 04. 05. 1977, Харків) — фахівець у галузі турбінобудування. Доктор технічних наук (1947), професор (1937). Державні нагороди СРСР. Закінчив Катеринославський металургійний інститут (1925). Працював на Ленінградському (нині Санкт-Петербург, 1927—29) та Харківському турбінних заводах: головний конструктор бюро з турбінобудування (1930—34);

водночас від 1930 — у Харківському механіко-машинобудівному інституті (згодом — політехнічний інститут): 1940—76 — завідувач кафедри парових турбін; тут 1963 було споруджено одну з найбільших у СРСР лабораторію турбінобудування, де під керівництвом Ш. проведено велику кількість досліджень із вдосконалення паротурбінних агрегатів. За участі та під керівництвом Ш. на Харківському турбінному заводі вперше здійснено виробництво парових турбін потужністю 50 МВт, розроблено проекти унікальних на той час агрегатів, зокрема парові турбіни потужністю 100 МВт, перший агрегат високого тиску 25 МВт.

Основні праці

Исследование причин аварий лопаточного аппарата паровых турбин. 1936; Теория церемонного режима работы паровых турбин. 1938; Теория газовых турбин. Москва, 1950; Газовые турбины (теория и конструкция). Москва, 1960; Газовые турбины. Ч. 1—2. К., 1976—77 (співавт.).

Рекомендована література

1. Харьковский политехнический. Ученые и педагоги. Х., 1999.
О. В. Лапузін

Бібліографічний опис:

Шнее Яків Сидорович / О. В. Лапузін // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-888908>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).